

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה", שכונת נאות יצחק, לוד

בראי הפרשה / מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת לא לפספס...

בפרשתנו נאמר 'פִּי יִדְעֶתִי אֶת יְצָרוֹ' - היצר הרע אורב לאדם כל ימיו, ומנסה להסיתו מדרך התורה, ועל האדם להלחם בו בכל תחבולה כדי לנצחו. רבי ישראל מאיר הכהן מראדין - ה"חפץ חיים" המשיל את מלחמת היצר לשתי מדינות אשר נלחמו זו בזו שנים רבות. יום אחד, הכריז המלך של אחת מהן, כי אדם אשר ימצא פתרון לסכסוך בין המדינות, יזכה בפרס גדול! תנתן לו האפשרות להיכנס אל אוצרות המלך וליטול משם במשך שעה שלימה ככל שליבו חפץ.

לאחר זמן מה הגיע אדם חכם אשר יעץ למלך פתרון הולם ליישוב הסכסוך. עשה המלך כדבריו והשלום שרר בין המדינות. ואכן הוזמן אדם חכם זה לבוא ביום פלוני אל בית המלך לשם קבלת הפרס המובטח. בהתקרב היום, החל המלך לחשוש שמא במשך השעה ייטול האיש החכם מאוצרותיו את הדברים היקרים ביותר. בצר לו פנה המלך ליועציו בבקשת עצה מה לעשות. ענה אחד מן היועצים ואמר: אדוני המלך נודע לי, כי אדם זה אוהב מאוד לשמוע מנגינות ערבות ולבו הולך אחריהן, על כן תשמיע בבית האוצרות מוזיקה נפלאה, וכאשר ייכנס האיש לבית האוצר לקבלת הפרס, האיש יאזין לצליליה ויסיח את דעתו מאוצרות המלך.

שמח המלך בעצה הנבונה וכך עשה. כאשר הגיע האיש לבית המלך, נפתחו בפניו דלתות חדרי האוצרות. ביקש האיש להיכנס, ולפתע קפא על עמדו, בחלל האוויר נישאה מנגינה נפלאה.. נעמד האיש לרגע, אך מיד הזכיר לעצמו לשם מה בא, ומיהר להכנס לחדר פנימה...

חיפש האיש בין האוצרות אולם המנגינה הסיחה את דעתו ובלבלה את מחשבתו. לרגע קט נעמד להקשיב לצלילים הקסומים, ועוד רגע, ועוד רגע... אל תשכח לשם מה באת לכאן! גער האיש בעצמו. אולם המנגינה הייתה כה עריבה לאזנו עד ש..תם הזמן! ופקידי המלך באו והציאוהו החוצה. אבל - מלמל האיש במבוכה - לא הספקתי עדיין לקחת דבר... לא הועילו כל טענותיו, הזמן עבר! וכך חזר לביתו עצוב וממורמר על ההזדמנות הנפלאה שהיתה בידיו, ונשמטה בהיסח הדעת.

הנמשל הוא, האדם נמצא בעולם ויכול לצבור לעצמו חיי נצח, אך בא היצר הרע, ומנגן באזניו דברי הבלים כדי להסיח את דעתו מלימוד התורה וקיום המצוות, וכך מעביר את שנותיו בבזבז, וכשמגיע זמנו לבוא לפני בית דין של מעלה, ורוצה הוא לאסוף זכויות, אומרים לו כי כבר מאוחר מדי. חובה על האדם להזכיר לעצמו השכם והערב מה חובתו בעולמו ולזכות בעוד תורה ומצוות, אשר הם הקנין האמיתי עלי אדמות. ה' יזכנו.

בפתח הגליון

נמצאים אנו בעיצומם של הימים הגדולים והקדושים - עשרת ימי תשובה.

מעלת הימים האלו גדולה ועצומה, וכמו שכתב רבנו הקדוש רבי אליעזר פאפו זיע"א בספרו הנפלא "פלא יועץ" (מערכת תשובה) וזה לשונו: שֶׁהַפָּרֶשׁ יֵשׁ בֵּין עֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה לְשָׁאַר הַיָּמִים לְעִנְיַן תְּשׁוּבָה וּתְפִלָּה, כְּהַפָּרֶשׁ הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ, וְיָפָה שְׁעָה בְּתְשׁוּבָה וּמַעֲשֵׂי טוֹבִים בְּיָמֵים הָאֵלֶּה, מִיָּמִים שְׁלָמִים בְּשָׁאַר הַיָּמִים, אֲשֶׁר עַל כֵּן רָאוּי לְחֹשֶׁךְ עַל כָּל רְגַע שֶׁל יָמִים אֵלּוּ שֶׁלֹּא לְאַבְדּוֹ.

זהו הזמן לחשבון הנפש של האדם, לעקוב אחרי מצבו הרוחני בשנה שעברה, ולחשוב בדעתו כיצד להרבות מעשים טובים לשנה החדשה.

וראשית הכל, יש לאדם לקבל על עצמו חיזוק מסויים בלימוד התורה. כי השאלה הראשונה שישאל האדם אחרי אריכות ימים ושנים היא "קבעת עיתים לתורה".

בבית הכנסת שלנו מתקיימים שיעורי תורה תמידיים כסדרם בחול ובשבת, במגוון נושאים. זה הזמן להחליט להצטרף, ועם ההחלטה הזאת נבוא ליום הכפורים, ונזכה לגמר חתימה טובה, ובעזה"י בשנה זו **תושע** יהודה וירושלים **תשכון** לבטח. אמן.

"גמר חתימה טובה"

לכל המתפללים היקרים, משתתפי השיעורים, קוראי הגליון, וכל בית ישראל.
שבת שלום ומבורך!

פרשת וילך - שבת שובה

ו' בתשרי תשע"ו
הפטרה: 'שובה ישראל'
גליון מספר 5

זמני השבת (לפי אופק לוד):

הדלקת נרות: 6.21
צאת שבת: 7.19
רבנו תם: 7.55

דבר תורה לשלחן השבת

סעודה ראשונה

הַקְהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ (דברים לא, יב)

בתלמוד ירושלמי (מסכת יבמות דף ח עמוד ב) מסופר שאמו של רבי יהושע בן חנניה, היתה מוליכה את עריסתו לבית הכנסת כשהיה תינוק, בשביל שיתדבקו אזניו בדברי תורה. שעל ידי שהיו אזניו שומעות את לימוד התורה זכה להיות קדוש ה' מנעוריו, למרות שלא היה מבין את מה שהיה שומע. ולכך אמר עליו רבו (אבות פרק ב משנה ח) 'אשרי יולדתו'.

לפי זה יתבאר מה שמסופר בגמרא במסכת חגיגה (דף ג עמוד א): מעשה ברבי יוחנן בן ברוקה ורבי אלעזר בן חסמא שהלכו להקביל את פני רבי יהושע בפקיעין, אמר להם: מה חידוש היה בבית המדרש היום? אמרו לו: תלמידך אנו, ומימך אנו שותין. אמר להם: אי אפשר לבית המדרש בלא חידוש, ואמרו לו בשם רבי אלעזר בן עזריה ביאור על מה שכתוב בפרשתנו **הַקְהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ**, אם אנשים באים ללמוד, נשים באות לשמוע, אבל טף שהם הילדים למה הם באים הרי אינם מבינים כלום? אלא באים כדי ליתן שכר למי שמביא אותם. אמר להם רבי יהושע: מרגלית טובה היתה בידכם ובקשתם לאבדה ממני!

וצריך להבין ממה שמח כל כך רבי יהושע. וביאר רבנו יוסף חיים בספר בן יהודע (שם) שהרי אמו היתה מביאה אותו בילדותו לבית המדרש, כדי שיכנסו באזניו דברי תורה, ובתחילה חשב רבי יהושע שלא היה בזה תועלת, אבל אחרי ששמע שהנשים שמביאות את בניהם למצות "הקהל" מקבלות שכר על עצם השמיעה גם אם לא מבינים, הוא שמח בדרשה זו שבוה נודע שדבר טוב עשתה אמו ולא טרחה בחנם, אלא היתה לו תועלת בודאי ממה שנכנסו דברי תורה באזניו, למרות שלא היה לו עדיין שום הרגשה מצד גופו.

מזה נלמד כמה חשוב להקנות לילד דברי תורה כבר מקטנותו כדי שיגדל בקדושה, ותורה זו תלווה אותו כל ימי חייו, וזו הזכות הגדולה של ההורים שמקבלים שכר טוב על עצם זה שמביאים את בנם לשמוע דברי תורה. אשרי אדם שזוכה לחנך את בניו בדרך התורה, כמה טוב שמור לו בעולם הזה ובעולם הבא. ה' יזכנו.

סעודה שניה

וַעֲתָה פָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמָּדָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְרָהּ בְּפִיהֶם (לא, יט)

שאל הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל "למה התורה נקראת "שירה"? - כי תכלית מצוה זו של כתיבת התורה היא בשביל "ולמדה את בני ישראל, שימרה בפייהם", והמשל בזה, אם יזדמן מומחה גדול בעל שם עולמי שיבוא לעיר, ויתן הרצאה בפילוסופיה או ברפואה וכדומה, הלא מובן הדבר, שרק אלה שיש להם יד בחכמות הללו, הם אלו שיבואו לשמוע את דבריו, אבל המון העם שלא יבינו שום דבר, אין להם שום ענין באותן הרצאות, אפילו יהיה המרצה גאון הדור.

אבל לא כך יהיה אם יבוא גגן עולמי, לעשות קונצרט מוזיקלי בעיר, יבואו כלם לשמוע אותו, גם אלו היודעים בעצמם שלא יגיעו לעומק חכמת הנגינה שלו, כי כל אחד לפי מדת שכלו ישיג עונג ונחת מהשירה והזמרה של אותו מנגן.

וכך הוא בענינינו, לימוד התורה צריך להיות בצורה שנגיש אותו כ"שירה" עריבה המתוקה לאזן השומע, ובכדי לזכות לזה, יש לקבוע עתים ללימוד התורה, ומתוך הקביעות נעשה הדבר מתוק לאדם, עד שלא יוכל לוותר עליו.

כעת אנו בתחילת השנה החדשה, וזהו הזמן המתאים לקבוע עת וזמן לשיעורי תורה. מלבד זאת מומלץ מאד שכל אדם יקבע "לימוד ביתי" באיזה ספר, כגון קריאת הלכה בכל ארוחה וכדומה, וככל שאדם יראה את התקדמותו בלימוד, יגבר בו החשק ותגדל אצלו מתיקות התורה.

סעודה שלישית

אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהוֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ: (לא, ו)

כתב מרן החיד"א בספר חומת אנוך, שהפסוק פתח בלשון רבים וסיים בלשון יחיד, לומר שאם יהיה להם אחדות גמורה שכולם נחשבים כאיש אחד אז השכינה שורה עליהם. וזה כונת הפסוק, אם תרצו שתהיה עמכם השכינה כדי ש'אל תיראו ואל תעצרו' מאויביכם, הסגולה לזה הוא האחדות, וכמו שממשיך כי ה' אלהיך הוא ההולך עמך" שתהיו באחדות כאיש אחד, ואז ה' ההולך עמך לא ירפך ולא יעזבך.

והמשל בזה שאם יש חבילת קרשים דקים, אי אפשר לשברם, ורק כאשר מפרידים אותם אחד אחד, אפשר לשברם בקלות. וכך עם ישראל כאשר הם באהבה ואחוה אין כל אומה ולשון יכולה לשלוט בהם, כי השכינה שרויה עמנו.

דבר זה רמוז גם במצות ארבעת המינים בסוכות שצריכים לאגדם ביחד לרמז שכל עם ישראל צריכים להיות בשלום, ועל ידי זה נזכה להשראת השכינה.

ניצוצי תפלה / מתוך הספר 'פתח שערי שמים'

'אלהי, נשמה'

כתב אבודרהם, שיפסיק מעט בין 'אלהי לנשמה', שלא ישמע שהנשמה הוא אלהיו חס וחלילה.

דרכי משה סימן מו

בראתה, יצרתה, נפחתה

המהרש"א (ברכות דף ס:): ביאר הטעם

שנכפל שלש פעמים לשון זו, כי הנשמה כוללת שלשה חלקים, נפש, רוח, נשמה.

"ועל דרך זה אמר בה ג' לשונות אלו. אתה

בראתה בי - על הנפש הטבעית, שנאמר

'ויברא אלהים את האדם'. ואתה יצרתה בי

- על הרוח החיוני, שנאמר בו 'וייצר ה'

אלהים את האדם'. ואתה נפחתה בי - על

הנשמה השכלית, כמו שכתוב 'ויפח באפיו

נשמת חיים".

נצור לשונך / מתוך ספר 'החיים'

אסור לספר על חבירו דבר הנחשב שבח לגבי רוב בני האדם אם לגבי חבירו נחשב דבר זה לגנות, כגון שהוא עשיר ונותן צדקה הנחשבת מכובדת לפי עושרם של רוב בני האדם, אבל לפי רוב עושרו צריך לתת הרבה יותר, או שהוא לומד תורה יותר מרוב בני האדם אבל יש ביכולתו ללמוד הרבה יותר וכו', שתמיד הגנות נמדדת יחסית לזה שהוא מדבר עליו ולא יחסית לרוב בני האדם.

אסור לספר דברי גנות על חבירו אפילו אם הוא בטוח שלא תגרם כל רעה לחבירו בגלל סיפורו, כי עצם סיפור הלשון הרע הוא עבירה גם אם בסופו של דבר לא יגרם כל נזק לחבירו (כי התורה אינה רוצה שישראל יגנה את חבירו).

אסור לספר על חבירו גם דברים שאין בהם גנות אם על ידי סיפורם התכוון המספר ברמאותו לגרום רעה לחבירו, וזה נקרא לשון הרע בצינעא.

וצריך כל בעל מקצוע להזהר זהירות יתרה שלא לדבר על אחר העוסק באותו מקצוע שלו, שכלל ידוע הוא שכל אומן שונא בן אומנותו, וכן צריך כל אדם להזהר שלא לשאול בעל מקצוע על בן אומנותו שלא יכשילו בכך, ורק אם הוא חייב להתייעץ לתועלת עם בן אותה אומנות - ישתדל מאוד להתייעץ בבעל אומנות שכבר לא עוסק במקצוע זה.

המדור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזווג הגון

סיפור לשלחן השבת / בזכות מעשה חסד

הגאון הצדיק רבי שמחה זיו - המכונה הסבא מקלם, חלם באחד מלילות עשרת ימי תשובה חלום מדהים. והנה בחלומו רבנו יונה מגירונדי זיע"א, מחבר הספר "שערי תשובה", (שהיה לפני כשמונה מאות שנה), מגיע עוד מעט לבית הכנסת המרכזי בקלם, ועומד לשאת דרשת מוסר לקראת הימים הנוראים. התרגשות ותכונה בעיירה. וכמו כל היהודים, גם ה"סבא", יצא לכיוון בית הכנסת לשמוע את דרשתו של רבנו יונה.

כשהגיע סמוך לכניסה, ראה לפניו שומר גברתן זעוף פנים, אשר הודיע לו: "אתה אדוני לא נכנס! ה"סבא" מקלם השתומם, "אני לא נכנס?" הוא שאל בשפה רפה "אני הסבא מקלם". "לא מעניין אותי מי אתה, אתה לא נכנס!" חזר השומר על הצהרתו המחוצפת, ומצד שני נתן לכל מי שרק רצה, להיכנס ולתפוש מקום טוב. ה"סבא" החל לפרט את הזכויות שלו, אך לא הסכימו להכניסו.

ואז צץ רעיון במוחו. "תשמע יקירי, אתה אולי לא יודע, אבל אני האבא של נחום זאב. הוא הבן שלי". "מה? באמת?" אורו עיניו של השומר הקשות. "חבל שלא אמרת זאת קודם. אם נחום זאב הוא בןך, אזי אין שום בעיה, הכנס פנימה בכבוד, בכבוד רב". "תודה" אמר ה"סבא" וצעד קדימה ובדיק ברגע זה הוא התעורר מן החלום. אין דרשה, אין בית כנסת, אין רבנו יונה. חבל.

ה"סבא" הזעיק מיד את בנו ושאל "הסבר לי בני יקירי, מה פשר הדברים? הלוא בוודאי יש לחלום הזה אחיזה במציאות, יש בו מסר. מה עשית? במה זכית שבזכותך נתנו לי להכנס?"

הבן החל לספר שהוא משתדל ללמוד תורה כראוי וגם להתפלל בכוונה ובפרט בימים הללו, אבל אין לו איזה מעשה שהוא יכול להצביע עליו. אולם אביו הפציר בו שינסה להזכר במשהו מיוחד, ואכן לבסוף נזכר הבן, ואמר לאביו אתה יודע אבא שכל החורף הלכתי בנעליים קרועות בשלגים ובקור, יום אחד הלכתי לסנדלר ושם ראיתי זוג נעליים גבוהות עם פרווה. במשך חודשיים שלושה אספתי פרוטה לפרוטה, ואפילו לוויית מכתן ומשם, כדי לאסוף את הסכום הגבוה שעלו נעלי הפרווה. אחר תקופה לא קצרה זכיתי סוף סוף לחסוך את הכסף המיוחל וקניתי את המגפיים עם הפרווה, אלא שהחלטתי שכדאי לי לנעול אותם בפעם הראשונה לכבוד שבת. וביום שישי הגיע לבית איזה עני לבוש קרעים וביקש לאכול ולשתות ואמא הכינה לו וכשהיא בא ללכת ראיתי שאין לרגליו נעליים ויש לו רק גרביים מלוכלכות בדם מרוב שהוא הלך יחף ונחבל. לבי נקרע בקרבי. ביקשתי שימתין, ניגשתי לארון, שלפתי משם את זוג נעלי הפרווה. ביקשתי שינעל אותם, והם תאמו לרגליו באופן מושלם, ממש יכולתי להבחין בו, כאילו הוא נולד מחדש, זיק של אושר ושמחה פרץ מעיניו. הוא הודה וברך אותי ויצא לקלם המושלגת. זה הכל! ה"סבא" מקלם נשק את בנו ואמר "בני אהובי, אין לי ספק שחסד אדיר זה, שנבעה מלב טהור, היא שפתחה לי את הדלת של בית הכנסת לשמוע את דרשת רבנו יונה..."

פרי עץ הדר - הלכות ארבעת המינים / מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א, ראש ישיבת פלא יועץ

- א. קודם החג ילמד הלכות ארבעת המינים כדי שידע כיצד לבחור אותם בכדי שיצא ידי חובתו בהידור.
- ב. ראוי להדר מאד במצוה זו כמנהג ישראל קדושים ואל יהי קומץ ידו וסותם כיסו מלקנות אתרוג ושאר מינים מהודרים. וכל הפותח נותנין לו. ולכן יקנה לכתחילה מכספו הפרטי, ולא יקח חינם. והמבזבז עבור המצות אינו מפסיד, מוציא ממון משל הקב"ה והוא משלם לו חזרה בעין יפה.
- ג. הלולב שקנה אדם בכספו עדיף ממה שקיבל חינם, הגם שהוא מהודר יותר.
- ד. יהיה לו אתרוג ושאר המינים משלו ולא יסמוך על של אחרים כשם שאינו סומך על מלבושי אחרים.
- ה. את כל ארבעת המינים יקנה גם לבניו הקטנים, וטוב שיקחם עימו לקנייה שיראו ויחבבו המצוות.
- ו. האתרוג ראוי שיהיה נקי מכל כתם שהוא וכן נקי מכל מכה ונקב קטן וקילוף דק, וזהו 'פרי עץ הדר' - מהודר. ולפי נקינותו כן הדרו, ככל שיותר נקי - יותר מהודר.
- ז. כמו כן תבניתו תהא תבנית יפה ומתוקנת, וגודלו גודל בינוני כאיש הביניים יפה לעינים.
- ח. ישתדל האדם ויהיה האתרוג צהוב שזהו המהודר ביותר. ואם היה ירוק חזק כעשבי השדה, פסול ליום הראשון. וירוק שאינו חזק הרבה, כשר גם ליום הראשון.
- ט. אתרוג של ערלה פסול לכל הימים.
- י. אתרוג המורכב מלימון פסול לכל הימים, והמברך עליו נושא שם שמים לבטלה.
- יא. אתרוג של שביעית כשר למצוה, אלא שיש לוודא שאין בו איסור של "נעבד" ו"משומר".
- יב. ההדסים שקונה קודם החג יעטפם בניילון מיוחד הסגור היטב (הרמטי) או יניחם בתוך צנצנת מים ורק יגזום מקום הקצה שלהן, ועל ידי זה ישתמר לחותן.
- יג. יוכל גם כן להניחן עטופים במקרר לשומרן.
- יד. הזמן לקנותן הוא אחר יום הכפורים. וגם על ידי זה ישתמרו לו לחג.
- טו. הערבות נכמשין מהרה מכל המינים לפיכך יעטפם בניילון או נרתיק הרמטי או במגבת רטובה מעט ולא לזמן ארוך פן ישחירו או יתעפשו.
- טז. יוכל להניחן במקפיא או להשכיבן בתוך מים ואין בזה חשש "כבוש", כמבואר בספר "פרי עץ הדר" חלק ד' פרק ו'.
- יז. העצה לשמירתן, שלא לקנותן מוקדם אלא ממה שנקצצו בערב החג. ואם קנה מוקדם ישמרם באופנים הנזכרים.
- יח. יש מיני אילנות הדומים לערבות אך אינם כשרים. כגון "ענף השקד" כי אינו ממשפחת הערבה המסורה בקבלה בידינו. והוא הדין לעץ הנקרא היום בשם "שיטה" גם הוא פסול למצות ערבה.
- יט. יש עץ הנקרא "אקליפטוס" ויש לו סימני ערבה, אף על פי כן פסול הוא לפי שאינו בכלל ערבי נחל האמור בתורה.

שונה הלכות / הלכות יום הכפורים

- י. עורכים מפה יפה על השלחן כמו בשבת.
- יא. מתעטפים בטלית בכל תפילות יום הכפורים.
- יב. יתפלל תפילות יום כיפור בהכנעה ובשברון לבב, ובקול בכי.
- יג. נטילת ידים ביום כיפור, רק עד סוף האצבעות. ואין להתרחץ או לשטוף פנים.
- יד. נועלים נעלי בד או גומי, ואין לנעול נעלי עור.
- טו. לדעת מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל מברכים ביום הכפורים "שעשה לי כל צרכי".
- טז. טוב להריח "בשמים" ולברך עליהם, כדי להשלים מאה ברכות.
- יז. תפילת נעילה יש להתפלל מתוך התעוררות מיוחדת, כי הכל הולך אחר החתימה, ולכן נוהגים לפתוח את ההיכל.
- יח. בהבדלה מברכים "הגפן", "בורא מאורי האש" ו"המבדיל בין קודש לחול". ואין מברכים על בשמים. ומברכים רק על נר שדלק מערב יום כיפור.
- יט. מי שיכול להמנע מאכילה ושתייה עד זמן רבנו תם (שעה 19.50) תבוא עליו ברכה.
- כ. מצוה להתחיל בבניית הסוכה במוצאי יום כיפור. ויש להזהר מ"גזל שינה" של השכנים, העלול להוצר מרעש הבנייה.

- א. לפני יום הכפורים נהגו לעשות "כפרות", יש שעושים בתרנגול. ויש שנוהגים לעשות בכסף וליתנו לצדקה.
- ב. מצוה להרבות באכילה בערב יום כיפור. ויש לשים לב להרבות בשתייה לסירוגין במשך היום, כדי שיהיה הגוף רווי בנוזלים שלא יבוא חלילה לידי סכנת התייבשות.
- ג. מותר לקחת טבליות וכדורים להקלת הצום, כגון "קלי צום" וכדומה.
- ד. רצוי ונכון לטהר עצמו בטבילה במקוה, כדי שיתפלל תפלת יום הכפורים בקדושה ובטהרה, ויועיל הדבר לקבל תפלתו. ויכוין בטבילתו להשליך מעליו כל הטומאות וכל המחשבות זרות שנתדבקו עמו כל ימות השנה.
- ה. הטבילה במקוה תהיה לכתחילה אחר שעה חמישית מן היום (בסביבות שעה 11.30).
- ו. תפילת מנחה בערב יום כיפור מתפללים בשעת הצהריים המוקדמות, לפני סעודה מפסקת (אצלנו בבית הכנסת בשעה 13.00).
- ז. יש להכין "נר נשמה" (של 26 שעות) מערב יום הכיפורים לצורך ברכת "בורא מאורי האש" בהבדלה במוצאי יום כיפור.
- ח. מדליקים נרות לפני כניסת החג. והברכה: ברוך... אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום הכיפורים. ואחר כך תברך ברכת "שהחינו".
- ט. צריך לסיים סעודה מפסקת עד שעה 18.10. ויש לנקות את השיניים משאריות המזון.

ולקחתם לכם...

הננו שמחים להודיע כי בעזרת ה' יתברך, יתקיים בבית הכנסת, שיעור מיוחד על

הלכות ארבעת המינים

השיעור ימסר מפי הגאון

הרב פנחס רז שליט"א

רב בשכונת נחלאות, ירושלים

ביום ראשון ז' בתשרי תשע"ו (20.9)

בשעה 7.00 בערב

וילווה ב"מצגת" להמחשת ההלכה

ברוכים הבאים!

מעמד סליחות

יתקיים ביום שני ח' בתשרי (21.9)

דברי פתיחה מפי רב בית הכנסת - 23.45

התרת נדרים - 00.00

אמירת הסליחות - 00.15

הגליון מוקדש על ידי

ידידנו היקר והנעלה החפץ בעילום שמו הי"ו להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו בכל מכל כלי השי"ת ימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה, ויזכו לשנה טובה ומבורכת בשמחה ובטוב לבב.

זמני תפילות ליום הכפורים

יום שלישי - ערב יום כיפור

סליחות והתרת נדרים - 4.30 בבוקר

שחרית - 5.30

מנחה ערב יום כיפור - 13.00

לך א-לי תשוקתי וערבית - 18.45

יום רביעי - יום כיפור

שחרית - 6.00

מנחה - 15.00

נעילה - 18.00

אמירת סליחות

מנין א' בחצות הלילה, בשעה 00.20

מנין ב' באשמורת, בשעה 04.30

לפנות בוקר

תזכורת!

לא תאחר לשלמו...

נדרים נדבות ותרומות, יש לשלם בבית הכנסת עוד לפני יום הכפורים

שואלים ודורשים...

לקראת תקופת החגים הבאים עלינו לשלום, אי"ה תתקיים בבית הכנסת

סדרת שיעורים מקיפה

בהלכות חגי תשרי

(יום הכפורים, סוכה וארבעת המינים)

מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

ימים א - ה: **7.10 בערב**,

מנחה 18.25, ערבית 18.55

ביום שבת קודש: בשעה 4:00 אחה"צ לאחר מכן תפילת מנחה

יהודי יקר!

זוהי ההזדמנות שלך להתכונן לחג כראוי

שמעו ותחי נפשכם!

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה של: מאיר בן מימי הי"ו, הרב פנחס בן ביבי שליט"א, אתי אסתר בת פולט תחי', רחל בת פריחה תחי', רבקה בת גילה תחי', מוניק בת סוליקה תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', ציונה בת בניה תחי', בתושח"י

אח יקר! ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקירך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!